

GLORIA STELLARUM

Ecclesiastici 43. v. 10.

20

DIVUS IVO

Clarissimum Jurisprudentiæ decus, & gloriosis-
simum omnigenæ virtutis compendium.

SERENISSIMÆ DOMUI AUSTRIACÆ,
AUGUSTISSIMI & INVICTISSIMI
IMPERATORIS

LEOPOLDI I.

Sub hæc bellorum nubila singulariter adfulgescens,

Panegyri quod annis fieri solita,

Coram

SENATU POPULOQUE ACADEMICO,

In

BASILICA TEYDENSI EXHIBITUS

à

PRÆNOBILI & ERUDITO DOMINO

JOANNE ANTONIO FÖRSCHAN, BOHE-
mo-Fragense, Juris utriusque Auditore.

Anno 1703. Mense Junio Die 19

Pragæ in Magno Collegio Carolino Typis Georgij Labaun.

SUB AUSPICIIS

ILLUSTRISSIMI AC EXCELLENTISSIMI
DOMINI DOMINI

WENCESLAI
ADALBERTI,
SAC. ROM. IMP. COMITIS
à
STERNBERG.

Domini in Grünberg, Dürrenholtz, Graupen, Sedletz,
Horassdovitz & Kletzan

AUREI VELLERIS EQVITIS,

Sacrae Caesareae Regiaeq; Majestatis, intimi

CONSILIARII,
CAMERARII,

REGII LOCUMTENENTIS,
SUPREMI IN REGNO BOHEMIÆ

JUDICIS,

Ac demum Aulae Regiae

MARESCHALLI,

Dñi Dñi sui Gratióssimi

ILLUSTRISSIME & EXCELLENTISSIME
DOMINE DOMINE
MECÆNAS
GRATIOSISSIME.

*A*D fulgores Illustrissima & Excellentissima
Stellæ Tuæ, mea stellarum gloria se se inclinat, ita
pateris Illustrissime & Excellentissime Domine Do-
mine Comes: & velut si in tua unica Stella omne
suum decus non tam effigiatum, quam ingenitum
videret, apud eandem ut fieri amat, inter eos, qui
sui simile aliquid suspiciunt humiliter, gratiosa es-
se desiderat. Dabis hoc tuæ Stellæ Gentilitiæ, ut quidquid stellem supra
horizontem Bohemum exoritur, illud apud tuum sidus, tanquam stellarum
Bohemiæ singulare decus sibi refugium quærat: nimirum, si, quod ajunt
Astrologi, Stella stellam claritate superat; Stella tua Illustrissima & Excel-
lentissima stellas circa circum effulgentes, ausim dicere, ita serè superat,
ut inter omnes emineat, velut inter minores Luna stellas. Hinc est, quod
Divus Ivo meus solenni panegyri, coram Alma Universitate Carolo-Ferdi-
nandea Pragensi, cuius & tu es sidus longè fulgidissimum, Gloria stellarum
virtutum nempe omnigenarum, mihi dictus tibi iustissime consecratus esse de-
beat: quia pæne totum, unde stellarum gloriam eundem compellito, in tua
resulgere Stella, & suspexi pridem, & etiamnum adspicio, & inclinatio ver-
tice revereor: ita quidem, ut sine multa cura, quod de Ivone meo retuli, ex
Claudio tibi de Cæsare optimo pronunciatum isthuc ex Plinio secundo:

Enituit aliquis in bello, sed obsolevit in pace - - -
postremo adhuc nemo extitit, cuius virtutes nullò vitiorum confinio lederentur:
at Principi nostro (tibi inquam Comes Illustrissime & Excellentissime)
quanta concordia, quantusque concentus omnium laudum (virtutum nempe

omnis-

omnis quæ gloriæ contigit! certe nisi in tuam peccatum me credere. Modestiam enarrarem virtutum tuarum symphoniam: quis, quantusque sis in vera & sincera in DEUM pietate: quis & quantus in sapientia, ac præprimis in Jurisprudencia: quis deinde quantusque in Cædros Mæcenas: quis & quantus in protegenda ubique justitia Justinianus. Quid dicam de concentu omnis gloriæ, quæ vel olim in majoribus tuis resedit, vel nunc in te uno resulget, pænè omnis in unum collata: Quis enim gradus honoris est, aut Gloriæ in Regno Bohemiæ, quem Tu non & atigisti, & decorasti? quis deinde gradus honoris aut gloriæ superest, qui te non expectat, & lætatur, ubi à Te fuerit condecoratus. Habet hoc exortus magnorum siderum, ut de illis nihil modicum possit expectari; quandoquidem eadem, vel in primis incunabulis jam iam luce, quæ stellæ aliæ non ante senium perfuuntur conspicua esse annotantur: haussisti certè Comes Illustrissime & Excellentissime jam à teneris, & ut ita dicam, cum lacte ferè nihil aliud, quàm merissimos ut magnorum natalium splendores, ita & fulgores magnarum dignitatum, quibus tui Tibi Majores præluxerunt, ut in eorum vestigia totus concederes, & veluti stellarum, non tam Genilitarum tuarum, quàm & quarumcunque aliarum, gloriæ verissima entesceres. Proinde age Illustrissime & Excellentissime Domine Comes, & de Tua Stella Genilitia, aut si mavis, de tua acquisita virtutum & honorum, ferè plus quàm stellæ gloriæ, vel unum radium in hunc meum, tibi devotissimum Ivonem dirige, cui ego lemma faciliè superinscripsero, & cum ea totam tibi iteratò hanc meam stellarum Gloriam transcripsero: irradiando tegit.

Sic ubi hanc Gloriam Ivoneam Stellæ Tux, ab eadem & illustrandam amplius, & servandam securius submitto, & ut ita contingat, simplex accido, simul etiam pro me ipso id uxum flagito Illustrissime & Excellentissime Domine Domine Comes, fave ut Stellæ Tux gloriæ deinceps etiam venerabundus exosculer. Quod ubi à Te, ut soles esse in tuos Clientes amantissimus obtinero, lætus illud Poëtæ, tam mihi, quàm Divo meo Ivoni accinam

Tam fortunatis forsan custodia stellis

Firmior esse potest, tutior esse nequit.

ILLUSTRISSIMI & EXCELLENTISSIMI DOMINI DOMINI

humillimus & æternum devotissimus servus

Joannes Antonius Förstman.

ORATIO.

Frsi quidem in latè patente Or-
bis universi Machina inveniuntur
non pauci, qui præsentium tempo-
rum quoscunque bellicos animo-
rum dissidentium fremitus, & pænè plus quàm
barbaros armorum concrepantium strepitus, in
stellarū varios seu cursus, seu recursus audeant ex-
onerare, adhuc tamen in tantum suis quibuscunq;
opinionibus illi me nō perterrefaciunt, quò minùs
& ego hodie ad eas ipsas stellas recurrã, & hodiernæ
dictioni meæ gloriam ab iisdem requiram A A.
Spectatissimi. Etenim illa ego cærulescentium
orbium noctiluca sidera, tot cladium sanguineò
madore irrogantium censeam esse scaturigines? illa
ego in Megacosmi totius salutem vigilantia
mundi cælestis phenomèna, tanti horroris co-
gnatarum pænè acierum dicam esse alimenta? illa
ego inter atratos caligantis Orbis, & pænè totius
naturæ ellipses benignissima cæli miserescentis
lumina, tot foedissimorum gemituum inter mille

vulnera, velut totidem è suo hospitio abiturientis animæ ostia, æstimem esse profluvia? nolim adeò injurius unquam serenissimis cæli faculis ego judicer, ut quæ sphæras cælestes & orbés terrestres illuminant solùm, sed non perturbant, ut quæ in cælestis Capitolij summa specula consistentes mundi Regiones inferioris omnes observant solùm, sed non impugnant, ut quæ utriusque Orbis sese Inquilinis jucundò aspectu propinant solùm, sed non infestant: meliora ego desupernis illis inconnivæ lucis fontibus, de purissimis illis Emphyrei ignibus plusquàm vestalibus, de candidissimis sinceri fulgoris interpretibus, meliora ego inquam mihi perfraserim: unde unde bella & hostiles furia, funera, & infestis obvia signis signa, & pila minantia pilis, & funestum quodcunq̃ Martis theatrum suam sibi habeant originem; citius ego eadem omnia vel ab inferis Lemni, aut Liparæ spelæis, vel à Principis Cycloperum Poliphemi antris, vel ab ipsis denique, sacris Plutoni Vulcanijs, quàm ab innocuis siderum habitaculis, à stellescentibus cælitum prætorijs, atque à lucidissimis illis beatarum mentium synedrijs crediderim exoriri. Hinc est, quòd ad ipsa hæc utcunq̃ vindicata astrorum me hodie convertam atria, inde tam pro Te facultas Clarissima, quàm præprimis pro Divo Indigete Tuo gloriam deducturus, cum eundem ipsum *Gloriam stellarum*, illarum nempe cælo jugiter

giter refulgentium excubiarum gloriam palam
propositurus sum. Sed ad hæc mea ità mihi vide-
re videor pæne expavescis Facultas Clarissima, &
meam hanc velut inconsultam Juris consulti men-
tem, fronte plus quàm censoriâ pæne averfari:
quid enim facultati Clarissimæ cum exiguis hisce
tenebrarum nitidulis? quid Divo facultatis dictæ
Indigeti cum semilucidis umbrarum Incolis? quid
denique Clarissimorum Oratorum phasmatis ad
nocturnas caligines unicè condemnatis? sed me-
mineris Facultas Clarissima mihi charissima, me
coram Carolo-Ferdinanda Universitate, quæ cæ-
lum longè est serenissimum perorare; quid autem
coram cælo nitidius dicatur quàm de stellis? dicam
proinde Tui gratia Facultas Clarissima, quam
mihi jam jam faventem adspicio, dicam *Stellarum
Gloriam* Divum Ivonem tuum, & sic eum di-
cam, ut, quot in eo virtutes, tot in eo stellas enu-
meraverim; sed quis stellas innumeras omnes enu-
meret? numerabo principes, è quibus facile de re-
liquis judicetur.

Tu solùm Magnifice Domine Rector, Vos
Spectabiles Domini Decani, Eximij, Clarissimi,
Excellentissimi Doctissimique Professores, Tu
denique Senatus Populéque Academicæ cæteri-
que titulis omnibus spectatissimi Auditores; Vos
inquam velut totidem amænissima cæli Carolo-
Ferdinandi sidera favores vestros, hoc est radios

aliquot benignissimos Oratori stelleo adjicite & pro
mea *Stellarum Gloria* mihi gloriã adjecistis favete.

Sed ego à Stellis gloriam IVONI meo
proh! quàm nimis à modica procul apparente lu-
cula delusus Orator auspicabor. An non enim
perspectum habere debueram, ùt inter stellas op-
timi, ità & pessimi ominis sidera reperiri? an non
mecum ipse multò ante debueram recogitare,
ùt inter cæli spatia auspicatos numerari Joves,
ad blandientes Mercurios, & Veneres plerumque
arridentes, ità non minùs ibidem annotari lunas
mera ex inconstantia concretas, Martes belli fu-
rore horrifonos, & saturnos ferreò rigore obar-
matus? an non debueram providus videre ùt in-
ter Zodiaci signa, (reliqua enim minora nè si
enarrarem omnia finem non reperirem præte-
reo) censerì Velleris aurei arietes, & geminos
omnimodà gratiarum cohorte stipatos, & Virgi-
nes plenissimò ipsius copix cornu incinctas, ità
haud absimile :

(a) Ovidius
Lib. 2. Metamorph.

(a) *Æmonios arcus, violentique ora Leonis
Sevâque circuitu curvantem brachia longo
Scorpion, atq; aliter curvantē brachia cancrū.*

velut inauspicata omnia, & non nisi merò horro-
re suffulta ibidem monstra, & portenta inveniri.
Et verò non diffiteor, hæc stellarum portenta in
illis orbibus haberi in quibus vel ipsi auspicati Jo-
ves sunt incestuosi, & ipsi adeò Mercurij faventi-
ores

ores sunt sacrilegi, & in quibus Veneres quales
quales non possunt esse aliæ quàm furiosæ: Ne-
mo tamen velim fidem adhibeat, quòd ab ijs
Orbibus, & Orbium *Stellis Gloriam* unam ali-
quam Ivoni nostro sim adjecturus.

Habeant sibi Orbes illi Græcorum magis quàm
Ægyptiorum, habeant sibi inquam suas stellas,
sed quæ nubilis spississimis opacantur: habeant
sibi sua sidera, sed quæ non rarò in crinita terra-
rum degenerant funalia: habeant sibi suos splen-
dores, sed qui passim fatui potiùs censentur te-
nebriones.

(b) - - - - - *Sunt altera nobis* (b) *Claudi-*
Sidera, sunt orbes alij - - - - - *anu de rap.*
prof. lib: 2.

In quibus & lumen puriùs, & solem ipsum Ely-
sium multò licet suspicere Augustiorem.

- - - - - *Ubi pretiosior atas*
Aurea progenies habitat, semperque tenetur
Quod superi meruère semel - - - - -

Libétne tantisper hos alios Orbes & hoc Cælum
in quo altera sidera, & ejusmodi stellæ, quæ ve-
ra nostri Ivonis gloria fuerint, comorantur, tan-
tisfer suspicere? notate.

(c) *Regia solis erat sublimibus alta columnis* (c) *Ovidius*
Clara micante auro, flammamq; imitante pyropo. *Lib: 2. Meta-*
morph:

Et Virtutem in modum cæli cum animo vestro
advertite, & Orbes cælicos alteros à cælo fictitio
Poëtarum omnino diversissimos cogitate. O

quod illud Cælum! quæ in eo sidera? quæ stellæ
quam suâ luce ab ijs quas oculis indies perlegi-
mus, quàm longè dissimiles, & quantò fulgen-
tiores! Stellæ immutabili jubare trabeatæ, stel-
læ nunquam ullâ caligine obfuscatæ, stellæ in-
variabili semper lumine radiantes. Sic dum tu-
um sacrum Indigetem Facultas Clarissima vir-
tutibus pæne omnibus, velut totidem stellis de-
corum suspicio, quidni *Gloriam Stellarum*, quia
Virtutibus hinc & hinc stellescentem indigetem?
Est enim verò Virtus Divinæ auræ particula sub-
tilissima, est Virtus splendor quidam tacitis figu-
ris Mortalium animis insculptus: est Virtus ju-
bar immortale in penetralibus humanæ mentis
clarissimè effulgescens: utpote illa langvore
quamvis fatali correptos excitat; illa caligine plus
quàm Ægyptiacâ obsessos illuminat; illa tenebris,
etiam plus quàm Cimæreis imersos serenat, collu-
strat, & consolatur. O Virtus quantum in menti-
bus hominum enitescis, in rebus humanis prælu-
ces, & in quibuscunque etiam te latere volentibus,
& suppressere conantibus, adhuc tamen elucescis!
quantam Lucem! quòd jubar, aut quam stellarum
congeriem putatis in uno nostro Ivone repositam?
quem ego, ut breviter dicam omnia, virtutum
omnium singulare compendium, & ideò *Stellarum*
Gloriam sincerissimam affirmaverim. Nescio si
non quæ de stilicone Claudianus ille Claudius ceci-
nit,

nit, ego hodie de Ivone nostro verius dixerim.

(d) - - - Etenim mortalibus, ex quo^(d) Lib: 1 de
Tellus cepta coli: nunquam sincera bonorum
Sors ulli concessa viro - - -
= - - - =

Bellis insignior alter
Sed pacem fœdat vitijs; his publica felix

Sed privata minus: partim singula quemque

Nobilitant: hunc forma decens, hunc robur in armis:

Hunc rigor, hunc pietas; illum solertia Juris:

Hunc soboles castig, tori sparguntur in omnes,

In te mista fluunt, & quæ divisa beatos

Efficiunt, collecta tenes.

Divinissime Ivo Sacerrime Indiges! quàm verè
in complures alios sparguntur virtutū decora, quæ
tu unus solus in te mista comprehendis: idcirco *Stel-
larum Gloria* meritò compellendus, quia ex virtu-
tibus totus compositus. Erigite tantillum oculos
& aciem eorum in ipsam hanc, ipsa Phidiæ Miner-
vâ, & Praxitelis Venere, & Lyssippi Alexandrò mul-
tò elaboratiorem à quavis virtute radiantem Ivo-
nis nostri figuram advertite. Videbitis sanè caput
ejus non quidem ab auro, sed à diviniore Sapiaentia
& Juris utriusq; prudentia longè fulgidissimum:
perspicietis ejusdem binos oculos, velut duas in-
violatæ Themidis bilances multo clarissimas: lin-
gvam ejus velut cymbalum tinniens in auribus ipsi-
us DEI merissima pietate coruscantem advertetis; ob-
servabitis pectus ejus amplius ac ipsum Æthnæ fo-
cum divinò amorem inflammatum: conspicietis

deinde manus ejus, vult duos uniones eliquatos, mirum in modum rutilantes; pedes denique suâ firmitate & immobili constantiâ præprimis speciosos obstupescetis. O virtutem Ivoneam usque adeò stelleam, usque adeò gloriosam! quam etsi quidem ad amissim vellem coràm hic propositam; quoniam tamen in ea facundissimorū etiam labescit facundia, tantum non anxius hæreo, & quid potius agam ignoro: sed nè vel tantillam iniecisse remoram videar gloriæ stellatæ Ivonis (quandoquidē vel tantillum hæsisse, tacuisse est, tacuisse autem vel modicum in gloria est fecisse periculum, nè dicam naufragium) postliminio coràm proponere libet, quàm unô ferè aspeximus oculô duntaxat lacerrimi Ivonis statuam, ut ubiubi eam à capite ad calcem usque fuerimus perscrutati, tantò faciliùs *Gloriam stellarum* Ivoneam insimul perlegamus, id quod dum aggredior, non ineptè occurrit, quod de Gigante illo Babylonico sacræ memorant

(e) Daniel. Ephemerides, (e) cujus caput erat ex auro optimo; sed facessat caput isthoc aureum, quando Ivonis nostri totum est ex stellis, & quidem Eximijs & Clarissimis, & idcirco primæ magnitudinis compositum. Quis enim hōc nostrō Ivone vel in sacris scientijs clarior, vel in politicis utriusque Juris Legibus magis eximius extitit? Parisios & Aurelianum testes præprimis compello Urbes Galliæ principes, in quibus utraque in sapientia, ità egit Discipulum

(e) Daniel.

2.

pulum, ut Magistrô indigere non videretur, & ità
mox Magistrum induit, ut si Discipulũ egisset nun-
quã, nempè Stella, vel ab incunabulis Stella semper
est semper lucens semper clara, semper eximia. Po-
terat hoc videri prænotâsse, etiam ante incunabula,

(f) cùm vel Matrem suam sub nocturnam quietem (f) *in actis*
ità visus est illustrâsse, ut nemo posset dubitare stel- *Sanctor: ad*
lam non modo clarissimam, sed & stellarum Clarif- *19. Maij.*

simarum, id est Jurisconsultorum Gloriam in lu-
cem prodituram. (g) Fabula sit potiùs quàm histo- (g) *L. flor:*

ria, quod de Servio Tullio floridi illi Annales Lucij *Lib: 1. cap. 8.*
flori meminere, quem clarum fore Tanaquili visa

circa caput flamma promiserat: verissimum ego ju-
dicavero fuisse prænuntium, fore olim Ivonem cla-
rissimum, ex visa circa Matrem ipsam flamma multò
diviniore. Quàm vellem hanc tuam stelleam Ju-
risprudentiam debitis honorum encomijs aliquan-
tò fusioribus isthic decorare, quod vel ipsi facultati

Clarissimæ nimiùm obstrictus teneor; sed parce
Mea Facultas, stella scitiam præit, & stella stellam
sequitur: caput quod in tuo Ivone est totum aure-
um, stelleum, imò stellata Jurisprudentia, quàm ar-
tis pictoriæ periti plerumque veste stellis insignita

effigiant, oculi insequuntur, & me sibi vendicant,
ut vel in ijs persolvam de Justitia quod dicere cæpi
in capite. (b) Oculi sapientis in manibus sunt, sapi- (b) *in prope:*

ens de se ipso, imò de Ivone nostro tulit oraculum *Græcorum*
sapientissimum. Pingite Apelles, pingite in Sym-
bolo

bolo Jurisprudentiam, & pingite super sceptro manum apertam, in medio manus inferite oculum, & Ivonis oculos, & Ivonis nostri Justitiam depinxistis. Jurisprudentia est Divinarum rerum atque humanarum notitia, sed notitia est in capite, quæ nisi etiã in oculis existat & nisi oculi habeantur in manibus, rudis est, & vix nomine digna est Justitia. Oculos ad hoc pãne habere visus est Divus Ivo noster, ut, ubi ubi justitiam videret impeditam, a mōtis illico repagulis, in manus Judicum suos imponderet oculos, quoad suo throno Justitia staret inconcussa. Fallor, nisi quia Ivo Justitiæ fuit oculus lucidissimus, quòd eandem semper gessit in oculis, malens suos ipsos amittere oculos, quàm Justitiam videre exoculatam. (i) Beati oculi qui vident, quæ vos videtis, Justitiam nempe non jam oculis velatam, sed apertissimè videntem. > Viderunt hoc olim Rhedonenses, conspexerunt deinde Trecorenses, quibus ex officio Justitiã ità administravit, ut, siquidem abijs peteretur testimoniũ, omnium ore Ivonis oculi Justitiæ duo sidera pãm ediceretur, quin & adoraretur. Sed quid à profanis potiùs stellis gloriam Ivoni nostro, quàm à sacratoribus Lucis Divinæ penentralibus quærito impensius? an enim ità soli Justitiæ devotum crediderim, quòd minùs, vel linguam suam, vel àutum pectus ad fulgorem stelleum applicaret; atqui linguam suam ità pauperum in primis usibus pientissimus Samaritanus conse-

(i) Lucæ 10.
cap. vers. 23.

consecravit, ut nihil aliud videretur accurare, at-
 qui pectus suum, ità Divinæ charitati dedicavit,
 ut seu merus Vesuvius incendijs Divinis continuo
 notaretur exæstare. (l) Lucernæ piscis lingvam (l) Plini. hist. naturalium.
 diceres inesse Ivoni ità ardebat, ut causas egentium (m) Surius in
 etiam non vocatus ageret advocatus: (m) Surius in ut autem
 pro domo sua causam diceret, totis noctibus in ora- vita ejus.
 tione desudabat pro alijs, ut ampliùs suam pieta-
 tem manifestaret, notatus in diversis etiam dica-
 sterijs eòdem tempore agere causidicum; (n) pro (n) Græsius
 se autem, ut Deo sinceri sensu pectoris comproba- in vita ejus.
 ret, Divinis caloribus usque adeo plerùmque effe-
 vescebat, ut sibi tantùm non ereptus & sensibus
 omnibus videretur destitutus. (o) Quis jam miretur (o) Math: 12. vers: 35. Psal: 44. vers: 1.
 ex abundantia cordis os locutum, eructasse ver-
 bum bonum, usque adeo, ut neque unam causam,
 unquam perdidisse annotatus sit, (p) quam DEI (p) Surius in
 causa suscepit. Quidni pæana meritum toties Vi- vita.
 ctori, quin & numinis ipsius triumphatori, quo-
 ad suam mensam confidens, & secum velut chari-
 tate decertans conspicatus est, Panegyristes accinã
 Orator: facerem id sanè, nisi plura alia non minoris
 gloriæ, quàm gratiæ sidera, ità copiosus Ivo noster
 refulget à virtutibus, meam sibi svadam vellent
 famulari: nec reluctor, ità nempè stellarum in ob-
 sequium facilis est eloquentia. Et ô quæ decora
 in manibus inque ipsis pedibus, quod mirêre aspi-
 cio! (q) Manus nescio quis hyancithis plenas cir- (q) Cant: cant: cap. 5. cum- vers: 14.

cumtulit sacrorum canticorum coronatus Vates
innuit: quid aliud ego hyacinthos hofce, quàm ope-
ra fancta indigetem. Quæ veluti totidem coru-
scantes stellas Ivoni meo applicem: quod si enim
manus ejus perlustro acuratus, O quot hyacinthis
plenissimas offendo, quos ille in Codros & Ibycos
quot diebus largissimè effundebat, (r) ut non sinè
Divûm numine & nec sinè felici omine in pago Di-
vi Martini natus credi potuerit, qui usque adeò
totum Martinum suum pæne fecit, ut in Ivone re-
danimatus observaretur Martinus: Quis enim hunc
unquam interpellavit, qui abunde quidquid petijt
non retulerit? tam benignus ut vel sua vellera Ovis
amantissima Ivo noster non sibi sed alijs ferre dicti-
taret, & ostenderet, cùm sæpe sæpius ad extrènum
usque dodrantem sese denudaret: verè: (s) fidelis
servus & prudens, quem DEUS familiæ suæ paupe-
ri pro eo tempore videbatur unicè constituisse nu-
tritium, quando insuper eidem concessit, ut non
sinè grandi miraculo, (t) non semel pane unico
quàm plurimos satiaret.

(r) Acta San-
ctorû ad 19.
Maij.

ibidem

(s) Math: 24
cap vers. 45.

(t) in vita

(u) in Vita
San: Osvaldi

Accedite Pauperes, & ubi hanc præviè largi-
fluam manum basiaveritis, (u) illud quod D. Ai-
danus Regiæ Osvaldi dexteræ est apprecatus, eti-
am hic repetite, ut hæc manus nunquam compu-
trefcat, quæ vos in vestra egestate in tantum fecit
enitescere. Sed manus ab hyacinthis stellefcetes
videre licuit, an etiam pedes fortè similiter stellis
non inferiores licebit intueri? (x) speciosi, & ut

alij legunt rádiosi pedes Evangelizantium, & quidem Evangelizantium bona nuncupantur: an credam etiam radiosos ideò Ivonis nostri pedes extitisse, certè tot ille bona evangelizavit suâ in prote-

(x) *Ad Roman: cap 10 vers 15. & Isaiæ cap. 52 vers. 7.*

gendo justitiam fortitudine, ut non faciliè alius ac Ivo noster unicus universæ Trecorensium Ecclesiæ ab impugnantibus validissimis alcyonia peperit longè fortunatissima: propterea magnis sæpe impetitus injurijs, sed Horatiano similis illi (y) quem

invita.
(y) *Horat. 13. Carm. Ord. 3.*

Si totus illabatur Orbis.

Impavidum ferient ruinae.

Firmissimè suo secum in animo gerens, quod Imperator ille symbolicè, concussæ quidem, sed pedibustamen adhuc consistenti inscripserat statux, *adhuc stat.* stetit ille inter fulminantes ipsius Jovis Gallici minas etiam severissimas. Stetit inter Enceladorum adeò complurium, novum Pelion & Ossan ejaculantium tonitrua; stetit inter furias sæpè integrarum Urbium indignè frementium, & tela & phalaricas in se vibrantium Ivo, sed immotus stetit; stellis non dissimilis, quæ sagittas etiam contra se dimissas, in tantum non metuunt, ut, si de iis liceret ita sentire, etiam rideant. Sic dum etiam adhuc stas, sed in auge suprema, tanto Græcorum Callimacho gloriosior (z), quod non quinem inter arma, sed inter astra consistas Ivo sacerrime, superest, ut quem *stellarum Gloriam* luculentè comprobavimus, ejusdem fulgores non minus experiamur.

(z) *Svid. apud Lauren. Bayerlinck.*

Ad te proinde me converto (quoniam vovendo, quod antiquis semper fuit solenne finienda est Oratio) Age Ivo stellee, & illam tuam *stellarum* *Gloriam*, quam in terris agens à virtutum luce atraxisti, nunc tantò amplius in excelsa lucis Regia constitutus, eandem in unum omnem collige, & desuper unam domum præprimis, domum videlicet Augustissimam Augustissimi & Inviçtissimi Cæsaris LEOPOLDII. Austriacam infunde, hinc eam à tetrìs bellorum undiq; exsurgentium nubilis pœne obfuscata stellarum tuarum, quibus lux unice est agnata interjectu serena: inde eam à nefarijs hostium, quis credat etiam Amicorum catapultis undique circumvallatam stellarum tuarum, quibus ipsi radij explicantur in sagittas munimento conservaturus: certò certius autem vel ob agnatos fulgores, qui stellarum sunt omnium rubeo candidos ejusdem domus Augustissimæ rubore & candore præsignes campos, sic confirmaturus, ut neque, aut quæcunque ab avito candore lilia, aut qualescunq; inflammati ab innato rubore Leones in gloriæ trophæum sibi quidquid asportaverint, quò in bona stella deinceps fortuna Austriaca duret feliciter, vincat constanter, triumphet perenniter, Quam domum ubi sufficienter & luce & radijs tuorum Charitum Dive Ivo circumvallaveris, in alteram quoque domum (si parva licèt componere magnis) Carolo-Ferdinandeam, Inclytæ nimirum

Uni-

Universitatis Pragenæ domum, tuos nitores ità dispenseris, ut, quidquid hactenus in ea bene & feliciter cum scientiarum omnium incremento constitutum est, deinceps non minùs pro majori Facultatum omnium gloria succrescat, quin neq; succrescat solùm, verùm & gloriosè inclarescat, & neque duntaxat inclarescat, sed insuper etiam ità sobolescat, quoad tanquam verè magnum Jovis incrementum orbi universo effulgescat. Sed neque tui me par est oblivisci, in primis autem decet meminisse Facultas Clarissima, tametsi enim claritate avita clarescas, adhuc tamen ab hac tua tibi unicè devotissima *stellarum Gloria* meritò lumen tibi habeas longè clarissimum.

Tu solùm Ivo Clarissime age, tuos virtutum tuarum radios in tuam hanc Facultatem inconnivus dirige; in radijs faventibus te auspicatum sidus exhibe, in sydere ter optato claritatem, quàm tu serenus semper emicas, concede; ac demum in hac ipsa claritate Ivonem te semper Clarissimū, quia à virtutibus merè fulgidum, & ideò totum stelleum cōmunicā; quē deinceps Domus Augustissima velut Serenissimū Evergeten Austriacā pietate veneretur; Alma Universitas, velut sacerrimum Indigetē devinctissimò affectu revereatur; Facultas autem ipsa Clarissima, velut, suum unum Gloriosissimum, & Stellatissimum Præsidem, verissimamq; vel ideò *Stellarum Gloriam* submississimā devotione diffusavietur, deosculetur. D I X I.

